

Името Тавазлий, ще е по-право Таузли и значи Пауново (отъ гръцкото ταύς, равно на турското тавазъ = паунъ)¹⁾. Обаче, е ли то отъ Таузли или обратното, защото букв. в въ турския произносъ често минава въ у (ср. тавшанъ = таушанъ, гявуръ = гяуръ и т. н.) — това не е тъй важно. Явно е, че теорията, какво то се е намирало при Тавшанъ-Тепе, пада. И тъй, Мурадъ е приелъ роба си Шишманъ въ крѣпостъ и мѣсто находящи се до самия Сливенъ.

Можемъ си прѣдстави, какъвъ авторитетъ ще е ималъ Шишманъ между турцитѣ, а главно между клѣтитѣ си подданници, слѣдъ като става робъ и билъ придруженъ отъ нѣколко еничери за да коленичи прѣдъ Мурада въ Таузли. Багреницата на царя „българомъ и грекомъ“ е била засѣнена съ срамъ и унижение, опятнена съ язвеннитѣ рани на единъ злочестъ народъ и опороченъ въкъ. Сцената ще е била още по-трогателна, ако въ лагера на Мурадъ е билъ и харемлика му, дѣто се е намирала и невинната жертва на единъ фаталенъ съюзъ и слѣпи страсти — Шишмановата сестра. Нейната сждба изкупеа живота на окаения Шишманъ. Мурадъ пощадява живота на своя шурия и му възвръща трона, но вече като такъвъ на единъ неопасенъ

немъ дори и до днесъ съ запазени слѣди между бѣжанци, които сж намѣрили покой далечъ край Родопитѣ, въ сѣвероизточна Бѣлгария, а главно около Силиврия и Чорлу и даже М.-Азия. Какво е било при първитѣ години на турскитѣ побѣди въ бѣлгарскитѣ краища, ще се загатне сжщо по-нататѣкъ, а за това може да сжди и запознатия, даже най-посрѣдствено, съ турската история.

¹⁾ Било е врѣме, когато въ Сливенско сж се вѣдели пауни. Днесъ тукъ тѣ сж орнитологична рѣдкостъ и даже прѣдметъ на менажерийни зрѣлища. Че паунитѣ въ югоизточна Бѣлгария не датиратъ отъ врѣме на турското тукъ идване, се види още отъ това, че паунъ не е турска дума, а подобна на много думи, останала е отъ римлянитѣ (pavo). Фр. раон, раонне и т. н. Загатна се, че Сливенско прѣди години е билъ много лѣсисто. Днесъ тукъ сж рѣдки и фазанитѣ и дивитѣ пѣтли (запазени до нѣйдѣ въ Х. Димитровата кория, между Сливенъ и с. Артаклари). Намалени сж сжщо и щъркелитѣ и дроплитѣ край Тунджа. Ще се види, че днесъ тъй рѣдкитѣ и на изчезване чакали сжщо сж се вѣдели до Сливенъ около Бършанскитѣ гори. Днесъ въ Европа тѣ сж ограничени само въ Странджа и Далмация. Ср. име Пауна у старитѣ Сливенци.